

Communicatie en Culture of Care

Van de redactie

redactie.biotechniek@gmail.com

Goede wederzijdse communicatie tussen wetenschappers en biotechnici/dierverzorgers is een essentieel onderdeel van een goede Culture of Care, zoals uiteengezet in het werkdocument van de Europese Commissie over Instanties voor Dierenwelzijn en Nationale Comités (1).

In dit document worden enkele belangrijke factoren genoemd, die bijdragen aan een Culture of Care, en die vooral te maken hebben met goede communicatie, zoals:

- effectieve communicatie tussen alle betrokkenen over dierenwelzijn, zorg en diergebruik en de relatie hiervan met goede wetenschap;
- geautoriseerd personeel - dierverzorgers en biotechnici- worden gerespecteerd en in hun taken en werk op alle niveaus ondersteund;
- alle meningen en zorgen worden gehoord en positief behandeld... goede interactie en communicatie tussen onderzoekers en personeel voor dierenverzorging moet worden aangemoedigd.

Van document naar praktijk

Een manier om dit alles te faciliteren is om, zoals het EU document stelt, 'de ontwikkeling van formele en informele communicatiekanalen tussen onderzoekers en biotechnisch/dierverzorgend personeel te bevorderen ten behoeve van wederzijds voordeel op het gebied van wetenschap en dierenwelzijn'. Dat is een hele mond vol, maar hoe doe je dat dan? Het internationale Culture of Care netwerk (2) heeft zijn leden gevraagd hoe zij een effectieve wederzijdse communicatie tussen wetenschappers en dierverzorgers/biotechnici realiseren. Hier is een aantal sprekende voorbeelden uit naar voren gekomen, die hieronder worden opgesomd. Wellicht zitten er leuke ideeën tussen die je in jouw instelling kunt bespreken en realiseren. Heb je naar aanleiding van deze ideeën, zelf leuke ideeën, deel ze dan vooral met de redactie van Biotechniek! >>

Speciale evenementen

- Er worden speciale evenementen georganiseerd voor alle personeelsleden, inclusief wetenschappers, dierenartsen, biotechnici en diervverzorgers. Deze omvatten presentaties van wetenschappers, biotechnici en diervverzorgers over hun werk, met lezingen die voor iedereen toegankelijk zijn.
- Organiseren van een symposium met duo-praatjes: de onderzoeker vertelt over de wetenschap van een project en de biotechnicus vertelt over de gebruikte technieken en diervverzorging in het project. De duo-praatjes geven de biotechnici het vertrouwen dat ze nodig hebben om hun expertise en kennis te delen.
- De vergunninghouder organiseert een informele bijeenkomst voor alle betrokkenen in de keten (onderzoekers, toezichthouders, unitmanagers, dierenartsen etc.). Welzijnswesties kunnen hier door elk personeelslid worden aangekaart en mogelijke oplossingen worden collectief besproken.

Vaste bijeenkomsten

- De persoon die verantwoordelijk is voor onderwijs, bekwaamheid en opleiding organiseert vaste bijscholingsbijeenkomsten voor alle onderzoekers, diervverzorgers en biotechnici. Hier worden zowel door onderzoekers als diervverzorgers/biotechnici presentaties gehouden, bijvoorbeeld over paspoorten voor genetisch gewijzigde dieren.
- Elk jaar worden er verschillende bijeenkomsten gehouden, waar wetenschappers een nieuw (dier)model presenteren, nieuwe resultaten presenteren of eventuele uitdagingen bespreken. Het publiek bestaat voornamelijk uit diervverzorgers en biotechnici. Vragen en discussies worden aangemoedigd en gefaciliteerd door de manager van de dierfaciliteit of de aangewezen dierenarts.

Communicatie in lopende processen

- Als er specifieke zorgpunten zijn met betrekking tot een aanstaande studie, komen de IvD, biotechnici en onderzoekers bijeen om deze zorgpunten te bespreken en te overleggen hoe deze moeten worden aangepakt. Er kan ook een bijeenkomst na de studie worden ingepland om lessen voor de toekomst te bespreken.
- Vóór een experiment bespreken de onderzoeker, biotechnici en IvD het studieprotocol. De rationale, vereisten etc. van het onderzoek worden besproken; iedereen kan vragen stellen, problemen aankaarten en expertise delen. Dit stelt de biotechnici in staat om problemen aan te kaarten die zich tijdens het onderzoek kunnen voordoen, zodat het protocol de praktijk goed weergeeft, voordat het onderzoek begint. Bij elkaar zitten is beter dan vragen stellen via e-mail.
- Voor elke studie wordt een pre-start vergadering gehouden en na afloop een nabespreking, zodat alle betrokkenen (onderzoeker, biotechnicus, dierenarts etc.) de studie kunnen beoordelen om te bespreken wat er goed ging en wat zou kunnen worden verbeterd. Alles dat andere onderzoekers ten goede kan komen, of dat een verbetering van de 3Vs betekent, wordt gerapporteerd aan de IvD en gedeeld op gebruikersvergaderingen.

Andere communicatie-ideeën

- Een personeelsenquête voor diervverzorgers, biotechnici, dierenartsen, onderzoekers en managers, waarin wordt gevraagd in welke mate zij het eens zijn met verklaringen zoals: 'In onze groep luisteren we naar de ideeën van anderen over dierenwelzijn.'
- Een of tweemaal per jaar wordt een 'out-of-the-box' evenement gehouden, waarin iedereen 'out of the box'-ideeën kan indienen om iets verder te verbeteren, bijvoorbeeld over verzorging van dieren. De beste ideeën worden uitgekozen voor een presentatie en alle ideeën die geschikt zijn voor implementatie worden in de praktijk gebracht.

»

Andere opmerkingen van netwerkleden

- Processen voor communicatie moeten worden gefaciliteerd, ondersteund en gevoed door het management. Consistent goed leiderschap van het senior management, en de tijd en middelen hebben om goede communicatie te vergemakkelijken, zijn de sleutelwoorden.
- Wetenschappers en biotechnici worden meestal geleid door ander management, hebben verschillende doelen, en hun expertise kan heel verschillend zijn. Het is belangrijk om gemeenschappelijke doelen te delen en gedeelde verwachtingen te delen.
- Sommige onderzoekers waren onzeker toen Richtlijn 2010/63 / EU in werking trad, maar de meeste zijn gaan beseffen dat de beoordelingen en kritische opmerkingen die ze krijgen van bijvoorbeeld de IvD, later vruchten afwerpen omdat hun aanvraag soepeler verloopt wanneer deze hierna wordt voorgelegd aan de bevoegde autoriteit.
- Hoe laagdrempeliger de werkrelatie tussen wetenschappers biotechnici en diervverzorgers is, hoe beter de communicatie en wederzijds respect. De cultuur is veel beter in faciliteiten waar wetenschappers actief betrokken zijn bij het dierenwerk, of waar biotechnisch personeel een integraal onderdeel is van de wetenschappelijke groep, in tegenstelling tot faciliteiten die 'werkorders' van wetenschappers aannemen.

Dit artikel is een vertaalde versie van een door de RSPCA (UK) verspreide samenvatting van de enquête onder leden van het Internationale Culture of Care Network. Zie: <https://norecopa.no/media/8159/communication-and-the-culture-of-care-from-the-culture-of-care-network.pdf>

Literatuur

1. Verzorging van dieren met het oog op meer verantwoorde wetenschap, Instanties voor Dierenwelzijn en Nationale Comités. http://ec.europa.eu/environment/chemicals/lab_animals/pdf/guidance/animal_welfare_bodies/nl.pdf
2. International Culture of Care Network. <https://norecopa.no/more-resources/culture-of-care>

